

vladi neustrašeno dokazoval, da kmečki stan pod liberalno sistemo vedno bolj propada, da se za težke bremena v denarjih in po vojaki od strani vlade celó zanemarja ter nema vsled napačne organizacije gosposk nobene pravne obrambe. —

Po sporočilu „Vtlda“ se je v klubu desnega središča volil poseben odbor, ki naj „verske“ postave pretresuje in potem nasvetuje, kako da stranka pri tem vprašanji najbolje krene. V tem odboru so: Greuter, žl. Giovanelli, Karlon, dr. Fanderlik in Harant. —

Nasproti pa odbor drž. zbora prav pridno pili vladne „cerkvene“ postave, da bodo v marsikterem oziru še hujše od pruskih. Najbolj se peča z civilnim zakonom, s katerim hočejo po vsej sili avstrijske katoličane osrečiti. Ne vemo, kaj te gospode tako tišči, da hočejo tudi razvezljivost civilnega zakona in to iz ničvrednega uzroka, ako se on in ona več trpeti ne moreta. Srečo dobro ženam in ubogim otročičem takega zakona.

Svetli cesar so bili povsod na potu v Rusijo in v Petrogradu prisrčno in sijajno sprejeti. V svoji zdravici do našega cesarja je ruski cesar omenil, da je prijateljstvo medo Avstrijo, Rusijo in — Nemčijo najboljšo poročstvo, da se Evropi mir ohrani. — Naš cesar odvrne, da je tudi on teh misli. — Ko bi le Pruska Nemčija preveč pohlepna in — presebična ne bila!

Stajersko. Srenjski, liberalni zastop v Gradcu je sklenil prošnjo do drž. zbora za — civilni zakon in civilne matice. Katoliški srenjski zastop pa — molčé! Če pa pridejo neljube postave, se boste zastoj kraspali. Zdaj je čas pokazati, da drž. zbor pravice nema, cerkvene postave delati.

Kranjsko. Naš „Slovenec“ je bil v tvo rek konfisciran zaradi članka, v katerem predloge „verskih“ postav razlaga. Če se že list pregreši zoper stvar, ki še ni postava, zares več ne vemo, kaj bi naj političen list pisal, da se ne pregreši?

Koroško. Pol. društvi v Celovci, kakor tudi pri sv. Andreji ste sklenili spremembo pravil, da bode vsako smelo tudi po drugih krajih zborovati in ubogo ljudstvo učiti. — V Celovci je 9. t. m. državna založnica delovati počela. Prošnje za vladno pripomoč sprejemajo se pri podružnici narodne banke ob pondeljkih, sredah in petkih od 9.—11. ure.

Česko. Proti sklepu dež. zbora, da se verski poduk iz gornjih realk izpahne, so preč. škofi naravnoč pri cesarju pismeni ugovor vložili.

Vnanje države. V nemškem drž. zboru so poslanci nove, posiloma Nemčiji priklenjene pokrajine Alzaško-Lorenjske, predložili stvar, ki bo zopet Bismarku možgane močno pretresla. Predlagajo namreč, naj drž. zbor sklene, da se ljudstvo omenjene pokrajine vpraša, hoče li v Nemčiji biti, kterež se je l. 1871 meni in tebi nič pri-

klenilo. — Pri obravnavi vojaške postave, ktera bi naj enako za vse zedinjene dežele veljala, govoril je maršal Moltke tako, kakor da se že to leto zopet boj s Francijo vname. Poudarjal je, da se Francija na vse kriplje na boj pripravlja, da je treba pol stoletja z orožjem braniti pridobitve poslednjega boja, da si Prusija nikjer ljubezni pridobila ni, ampak splošno nezaupanje, iz kterega lahko nevarnosti navstanejo. Slednjič je celó omenjal težave, kako obdržati ruskih in francoskih pokrajin, ki bi se v prihodnjem boju pridobiti utegnile!! Po tem takem čutijo politikarji v Berlinu, da utegne Rusija pri novih, osvojevalnih vojskah Prusije na nasprotni strani stati?

Razne stvari.

(V sadjo - in vinorejski šoli) v Mariboru bila je 16. t. m. letna skušnja. Vspех je pri učencih slovenskih staršev, kakoršen le biti zamore, ako učence nemškega učnega jezika dobro ne ume. Ravnatelj g. Göthe je zopet pokazal, da je zvedenec in tudi dober učitelj; da pa slovenščine ne ume, v kterež bi se moral poduk za slovenske učence pojasnovati, ni on kriv, ampak tisti, ki so ga za ravnatelja postavili.

(Poroka po vodi splavala.) Nedoletni sedlar F. K. od sv. Jurja ob južni železnici se je hotel v Celji oženiti. Po navodu č. g. vikarja prinese 14. t. m. očetovo privoljenje. Ker se je gospodu vikarju listek dvomljiv dozdeval, tirja potrjenja od župniškega ali vsaj soseskinega urada. Ženin prinese res popoldne pred poroko list s podpisom in pečatom sosedke; ko se pa svatje z nevesto v cerkvi zberejo, pride ženinov oča, in ko čuje, da se še poroka ni vršila, oporeka poročenju ter spriča, da on pismenega privoljenja ni dal. Ženin osramoten obstoji, da je sam očeta podpisal, in ker se oča po nobeni ceni preprositi ne da, je bilo vsega konec. Ženin je sin iz Pruskega prišlega očeta in doslužen vojak.

(Še nekaj Prusaškega.) Med mnogimi tujimi gosti v prelepi Zilski dolini na Koroškem bil je lansko poletje tudi gospod Prusak. Prusi so pa znani babači. Tako se je tudi ta gospod v neki krčmi širokoustil vpričo kmetov, da je Nemčija tako velika, da v njej solnce nikdar ne zatone! Eden kmetov se pa oglasi, in pravi: „Veste, gospod, zakaj Bog pri vas solnce nikol zahajati ne pusti? Zato ne, ker prav dobro ve, kaj vse počenjate; in ker se boji, da bi vi Prusaki v temoti še hujše delali, zato ne pusti v vašem kraljestvu solnce v zaton iti.“ („Kärn. Bl.“)

(Z ubogimi se ni norčevati!) Iz Vitanja se nam poroča: V. Z., 22letni fant, pride s tovaršijo na večer v krčmo pri T., ostanéjo tukaj čez noč, in ker je drugi dan snežilo, še tudi čez dan popijajo. V krčmo pride neki berač in prosi milodara. Fantalini mu dajo piti, potem pa začnó

ž njim burke vganjati. Prinesó v hišo klop, na katero berača položijo, V. Z. pa vzame iz treske narejeni nož, češ, da bo zdaj praseta zaklal. To varši berača za roke in noge drže, V. Z. je pa mesár. „Vsa krv mu je iztekla“ — reče pobalin; „denimo ga zdaj na mizo, in razdelajmo ga!“ — Burka se konča in razbrzdanci se podajo proti večerki domu. Blizo glažut pade isti mesár V. Z. na ledeni stezi tako nesrečno, da mu znotranja žila počí, in veliko krvi izteče. V smrtnih bolečinah prosi, da mu brž po spovednika tečejo. Blizo 10. ure pride g. kaplan in ga oskrbi s sv. zakramenti. Dva dneva pozneje se mu zopet odpré žila, krv mu neprenehoma ven bruha, in nesrečnež — ves skesan — umrje. G. poročevalec pravi, da so krčmarjevi nad pobalinsko razposajenostjo nevoljni bili; zakaj pa niso berača otehl in pobalinom vrata zaprli?

(Volkov) bilo je to zimo na Koroškem toliko ter so tako veliko škode napravili, da so morali darila za pokončanje teh požeruhov povišati; za volkuljo na 50, za starega volka na 40 in za mladega klateža na 20 gld. („K. Bl.“)

(V Celji) so nekteri gimnazijski učenci iz jeze, da so v prvem polletju dvojke pograbili, ker se več z drugimi rečmi kakor s šolskimi knjigami vkvarjajo, dvema profesorjema okna potrupali. Eden je že vdruči moral občutiti to mladeniško maščevalnost. Wie hajst disciplin, Herr ravnatelj?

(Iz Stoperc.) Neki že priletan mož se je hotel pretekli pust oženiti. Hudobneži so mu pa v noči pred poroko bajtico požgali in tako ni bilo nič. V minoriškem logu žagata nedavno dva tesarja mirno skupaj les; kar naenkrat pride enemu nesrečna misel, da mahne s sekiro svojega pajdaša po glavi ter ga umori. 13. t. m. bila je preiskava.

(Kat. polit. društvo) pri sv. Jurji na Šavnici bode v nedeljo 1. sušca ob 1/2 četrti uri popoldné zborovalo. Zbor bode važen. Slovenci, udeležite se v mnogem številu! Odbor.

(Župani, ne bodite nemškutarske šalobarde!) Od sv. Martina pri Slovegradcu se nam piše: Naš občinski predstojnik uraduje nemški in dobiva od gospósko nemške dopise, zato pa lahko z mota pride, ker nemščine dobro ne ume. Taka je bila 8. t. m. Z nemškim uradnim pismom stopi župan po božji službi med ljudi in oznanja, da so zdaj v drugič vsi sejmi prepovedani, tudi vsaka kupčija, muzika — vse kakor ob živinski kugi. Ljudje župana debelo gledajo, vedoči, da o živinski kugi ni več duha ne sluha. Ko se pa uradno pismo bolj natanko pogleda, je bilo ravno vse narobe. Zatorej, slovenski župani! bodite vendar enkrat pametni, in tirjajte od gosposk pisma v slovenskem jeziku, ktereга umete, in ne bodite več nemškutarske šalobarde!

(19letni, edini sin J. Bunderli) iz Kamenščaka pri Ljutomeru, umrl je kot potujoči krojač lepo po krščansko na Bavarski zemlji. Bil je zvest Slo-

venec, ne kakor z večine obrtniki, ter je vselej očetu domu slovensko pisal. Zato zasluži, da mu „Gosp.“ ta spominek postavi.

(Pustni pondeljek v „Narodu“.) V 38. številki pustni pondeljek razglasil je „Nar.“ privatno pismo štajerskega župnika Kr. do neke dekile v Ljubljani, ki je bila v sorodbini pokojnemu župniku, predniku sedanjega Kr. V tem pismu nasvetuje omenjeni Kr. dekli, da naj da od tega, kar je posodila Kr., nekaj za cerkev, nekaj za sv. maše pusti, da bo tako „strašiti na dilah“ nehala. — To je dalo „Narodovcu“ ugodno priliko, udrihati po „pravinarskih“ duhovnikih in pobóžati svoje duhovne privržence, češ, da so le ti pravi, vsi drugi pa sami „hinavci“ in „fanatiki“. — Če je tudi razglašeno privatno pismo avtentično, vprašamo: je-li dostojno, zlorabiti privatna pisma in zarad tega slučaja obsojati vse druge duhovnike, izvzemši le samo „Narodovce“? Kaj bi vi rekli nam, če bi pri katerem liberalcu pograbili škandalozen pregrešek in zarad tega vas vse liberalce obsodili?

Najnovejši kurzi na Dunaju.

	fl.	kr.
Zedinjeni drž. dolg (100 gl.) 4 gld. 20 kr. %	69	55
Upne (kreditne) srečke po 100 gl. prvotne vrednosti, brez obresti, pa s 4kratnim srečkanjem	169	75
Ažijo srebra	106	—
„ zlatá	—	—

Tržna cena pretekli teden	V Mari- boru		V Ptujú		V Celju		V Varaž- dinu	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Pšenice vagan	7	50	7	—	7	60	7	10
Rži	5	20	5	—	5	50	5	15
Ječmena	—	—	4	34	4	40	3	90
Ovsa	2	40	2	50	2	60	—	—
Turšice (koruze) vagan	4	90	5	5	4	40	5	—
Ajde	4	—	4	10	4	40	4	10
Prosa	—	—	4	80	4	40	—	—
Krompirja	2	40	2	—	2	—	2	20
Sená cent	1	50	2	20	1	20	1	10
Slame (v šopkih)	1	40	1	80	—	80	1	40
„ za stejlo	—	90	1	—	—	60	—	90
Govedine funt	—	31	—	32	—	30	—	24
Teletine	—	34	—	34	—	34	—	24
Svinjetine	—	34	—	32	—	34	—	32
Slanine	—	36	—	37	—	36	—	40

Loterijsne številke:

V Trstu 14. februarja 1874: 2 25 15 39 43.

Prihodaje srečkanje: 21. februarja.

3-3 Orglarska in mežnarska služba

se oddaje pri farni romarski cerkvi Matere Božje na Ptujski gori (Maria Neustift b. Pettau.)

Prosilci naj se oglašé sè svojimi spričevali do konca februarja t. l. pri župnijskem predstojništvu na Ptujski gori.